

איזה מין חינוך

מיסלגת העבודה בביוזבו ובמחללים, בעוד אשר היא עצמה אימללה מיספחות רבות. ששמו כספן על קרן הצבי. מעציב מאד לראות את שמואל תמר (מלכוד) הליכוד אשר הוא עצמו התפלג במרכזי החופשי) מקונן על ניכסי המערך, שעה שתנועתו הנציונל-סוציאליסטית ביזבוה מאות מיליוני לירות בבניין המנופח מצודת-זאב. מעניין שהמיליונרים הכי גדולים תומכים דווקא בליכוד, ולמרות זאת הקופה ריקה.

מעניין גם לדעת מה קרה ל-47 מיליוני הדולרים שנגנבו עליידי החבר יהושע בן-ציון, חבר התנועה לארץ-ישראל השלמה. אכן, סוף-סוף יש "אלטרנטיבה" נפלאה לשלטון מיסלגת-העבודה.

כתבה שנייה עסקה באידיאולוגיות קיי צוניות בישראל, גוש-אמונים ומתנגדיהם. הוקם צוות-חקירה מיוחד, אשר גילה מיספר עובדות סנסציוניות, הקובעות שאני שי גוש-אמונים הם אידיאליסטים נפלאים, סמל ודוגמה, שכן הם קיבלו חינוך דתי

נדחמתי לקרוא על הרעיון ה"גאנאני" שהעלה הקורא גילעדי מנהריה (הקולום הזה 1992), על כך שניתן לפתור את הבעייה הישראלית-פלסטינית על מיגרש-הספורט, במישחק, כ"דורצח" (העולם הזה 1991), כמו העימות בין דויד וגוליית, ש-הביא להכרעת הקרב בין המחנות. שאפילו בתור בדיחה, אם לזה הוא התכוון, אינו מוצלח כלל-ולכלל. אך זה מעיד על משהו, אני נזכר בסתם שיהיה תמימה עם נכדו בן הארבע של מר:

"מה אתה רוצה להיית כשתהיה גדול?"
— "אני רוצה ללכת לצבא."
— "ולמה אתה רוצה ללכת לצבא?"
— "כדי להרוג ערבים."
— "למה אתה רוצה להרוג ערבים?"
— "כי הם רעים."
— "מאיפה אתה יודע?"
— "מהגן..."

למי שעדיין מתפלא על מה שקוריה לנו באו"ם, הרי לו ההסבר, בבקשה. אבי בנציון, רחובות

ספר לאמירי

אני, בתור אדם בודד, בלי אחים ולא קרובים ולא אף אחד, בלי דירה בלי מקום-עבודה קבוע, תמיד נע ונד ממקום אחד למישנהו. אף פעם לא זכיתי לאף עזרה, למרות שאני נוסף חולה שבועות רצופים, ואין מי שיגיש לי כוס מים, לא מקבלים אותי בקופת-החולים מכיון שאני נני חבר, ואילו שאר האנשים ביבנה ואני מוכן להצביע עליהם בשמם את אלה ש-אני מכיר, מקבלים תמיכה מלאה ולל שכר-דירה, מס-אחד ותמיכה כספית. ואלו הם:

— עובד קבוע ביום במפעל פלסטיק-ביבנה ובלילה עובד בפיתוח תמר נות ומקבל תמיכה של 1,000 ל"י לחודש. — עובד קבוע במודיעין אורחתי ואשתו מקבלת 2,000 ל"י תמיכה. — סוחר אנטוכים ואשתו מקב

לת תמיכה מלשכת הסעד ולא יודע לי מה הסכום. — עובד שומר בל' שמירה בע"מ בערב, ביום עובד סבל עם הרכב שלו ומקבל תמיכה של 1,200 ל"י לחודש. — בחור בריא, עם שתי דירות עם רכב. אשתו עובדת הוא עובד היל-דה במעון ע"ח הסעד ומקבל תמיכה. — הדירה שלו משתרעת על 4 דונם אדמה + עדר של צאן המונה כ-400 ראש עם הסעד וקילב נוסף למה שיש לו מלשכת הסעד במרכז ביבנה.

בבר אברהם, יבנה במיכתב שנחקל במערכת הופיעו השמות החלמים של האנשים שלדברי ה"קורא בכר מקבלים תמיכה-סעד ללא הצדקה.

כך נודד עם חדש

אולי כדאי שתפרסמו את המודעה שציי השמות החלמים של האנשים שלדברי ה"קורא בכר מקבלים תמיכה-סעד ללא הצדקה.

בשעה היעודה לא היו שני האדונים — האב והבן — במקומות שהם קבעו.

היה ברור שגם הם אינם ששים להיכנס לעניין שיכול — מי יודע? — להזיק להם.

בסוף זה היה די פשוט. מצאנו איש. הוא שמע את השאלה. בו במקום, בלי היסוס, ענה: "בית חמאמי אבל כל אדם ביפו יודע היכן הוא! עד היום אנחנו קוראים לו כן".

הוא לקח אותנו במכונית, ותוך שלוש דקות הגענו אל הבית.

הבית נמצא בשדרות ירושלים 81. ש-נקראו בשעתו שדרות-קינג'ס-ג'ורג', וצבעו ירוק. רבבות ישראלים עוברים על פניו מדי יום, בדרךם לבתים. איש מהם אינו מעלה על דעתו שהוא מעורר געגועים כה עמוקים בליבו של אדם אחד, בלונדון הרחוקה, הקרה והערפילית.

האב הזמין אותנו, נתן לנו ספלון קפה (העשירי במהלך החיפוש). הוא זכר את השם, והבטיח לברר היכן הבית. גם הוא קבע עימנו פגישה כדי למסור את התשובה.

בשעה היעודה לא היו שני האדונים — האב והבן — במקומות שהם קבעו.

היה ברור שגם הם אינם ששים להיכנס לעניין שיכול — מי יודע? — להזיק להם.

בסוף זה היה די פשוט. מצאנו איש. הוא שמע את השאלה. בו במקום, בלי היסוס, ענה: "בית חמאמי אבל כל אדם ביפו יודע היכן הוא! עד היום אנחנו קוראים לו כן".

הוא לקח אותנו במכונית, ותוך שלוש דקות הגענו אל הבית.

נתן שלזינגר גילויים נפלאים

לאומי שנשא פירות בדמותו של מיכאל צור, למשל. המתנגדים בגוש-אמונים הם, למעשה (לפי הכתבה), ארחי-פרחי, תימהוניים מגודלי-שיער שהחשיש הוא מנת-חלקם. כל הכבוד לצוות-החקירה המעולה של העיתון, על הגילויים הנפלאים. בפעם הבאה, לדעתי יש לצרף להמשך החקירה גם את הד"ר אלדד שיב, ולפתע יסתבר שארץ-ישראל התיסטורית משתרעת מהים-התיכון עד הים הצהוב.

נתן שלזינגר, תל-אביב

במכתב שנחקל במערכת הופיעו השמות החלמים של האנשים שלדברי ה"קורא בכר מקבלים תמיכה-סעד ללא הצדקה.

בשעה היעודה לא היו שני האדונים — האב והבן — במקומות שהם קבעו.

היה ברור שגם הם אינם ששים להיכנס לעניין שיכול — מי יודע? — להזיק להם.

בסוף זה היה די פשוט. מצאנו איש. הוא שמע את השאלה. בו במקום, בלי היסוס, ענה: "בית חמאמי אבל כל אדם ביפו יודע היכן הוא! עד היום אנחנו קוראים לו כן".

הוא לקח אותנו במכונית, ותוך שלוש דקות הגענו אל הבית.

הבית נמצא בשדרות ירושלים 81. ש-נקראו בשעתו שדרות-קינג'ס-ג'ורג', וצבעו ירוק. רבבות ישראלים עוברים על פניו מדי יום, בדרךם לבתים. איש מהם אינו מעלה על דעתו שהוא מעורר געגועים כה עמוקים בליבו של אדם אחד, בלונדון הרחוקה, הקרה והערפילית.

האב הזמין אותנו, נתן לנו ספלון קפה (העשירי במהלך החיפוש). הוא זכר את השם, והבטיח לברר היכן הבית. גם הוא קבע עימנו פגישה כדי למסור את התשובה.

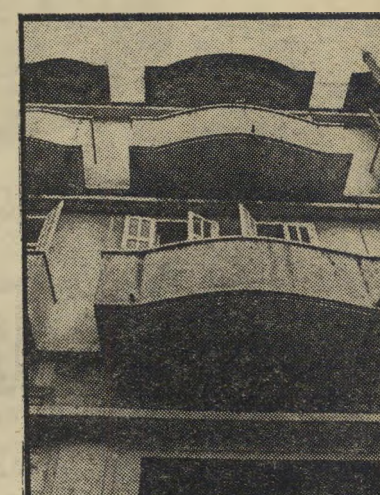
בשעה היעודה לא היו שני האדונים — האב והבן — במקומות שהם קבעו.

היה ברור שגם הם אינם ששים להיכנס לעניין שיכול — מי יודע? — להזיק להם.

בסוף זה היה די פשוט. מצאנו איש. הוא שמע את השאלה. בו במקום, בלי היסוס, ענה: "בית חמאמי אבל כל אדם ביפו יודע היכן הוא! עד היום אנחנו קוראים לו כן".

קיא יקי

בעת איסוף התומר לחיבור הכתבה על אישיותו ודרכו של סעיד חמאמי, נציג אש"ף בלונדון (העולם הזה 1995), עלה שוב ושוב נושא מרכזי: געגועיו של חמאמי אל הבית ביפו, שממנו גורשה מיספחתו בעיקבות כיבוש העיר, לפני 27 שנה. באוזני אנשים שונים שדיברו עימו, חזר חמאמי על געגועים אלה. לאחד אמר, לא מכבר: "אני חולם על הבית בכל לילה!" אולם חמאמי, שהיה בן 7 כאשר גורשה

בית חמאמי ביפו לא מכיר, לא יודע

מיספחתו לעזה, זכר רק בקושי את המי-קום — וגם זה לפי סימנים שרובם נעלי-מו זמן מן הנוף היפואי.

חשוב היה להוסיף לכתבה את תצלום הבית, הממלא תפקיד כה גדול בתודעתו של האישי המטיף עתה לשלום ישראל-פלסטיני. צריך היה רק לאתר. ומה נראה קל יותר?

אבל במרוצת השבועות מתברר לנו כי אין זה תפקיד קל כלל ועיקר, וזהו כימעט סיפור בפני עצמו.

בשעה היעודה לא היו שני האדונים — האב והבן — במקומות שהם קבעו.